

De 'Rede over de laatste dingen'

Marc Verhoeven, 2002

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977) - Updates 13-12-2014; 2-4-2018 (links)

Inhoud

[Inleiding](#)

[Sleutel tot begrip](#)

[Joden, Christenen en Volken](#)

[De vraag over de laatste dingen](#)

[Het begin van de weeën: de eerste 3,5 jaren van de zeventigste jaarweek](#)

[De grote verdrukking: de laatste 3,5 jaren van de zeventigste jaarweek](#)

[De wederkomst van Christus op aarde: terstond ná de grote verdrukking](#)

[De gelijkenis van de vijgenboom](#)

[De Zoon des mensen komt op een onbekend tijdstip](#)

[Drie gelijkenissen over de periode van de Christenheid](#)

1. [Gelijkenis van de goede en de boze slaaf](#)
2. [Gelijkenis van de tien maagden](#)
3. [Gelijkenis van de talenten](#)

[Het oordeel over de volken](#)

[Appendix: De uitdrukking "geslacht"](#)

Inleiding

Het is bedroevend te merken hoe weinig christenen de 'rede over de laatste dingen' van de Heer Jezus (Mattheüs 24 en 25) goed begrijpen. Vooral de dingen die onmiskenbaar op Israël slaan, worden dikwijls geldig geacht voor de Gemeente. De beschreven eindtijdervaringen voor Israël in de verdrukking, worden dan toegekend aan de Gemeente in háár eindtijd, vlak vóór de opname. Het is echter belangrijk dat wij een goed inzicht hebben in het wezen en de aard van de verschillende bedelingen of dispensaties (zie <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Bedelingen.pdf> & de links achteraan, onder "Lees verder"), namelijk enerzijds die van Israël en anderzijds die van de Gemeente. Als we dan het profetische Schriftwoord in wijsheid en nederigheid naspeuren, dan krijgen deze profetieën een gans ander aanzien. De 'laatste dagen' voor de Gemeente zijn namelijk niet die van Israël, en anderzijds liggen de 'laatste dagen' van Israël in het tijdvak van de zevenjarige verdrukking en hebben op hun beurt helemaal niets met de Gemeente te maken!

De sleutel tot begrip

Een eerste maar beperkte vervulling van de 'profetie over de laatste dingen' kwam tot stand in 70 n.C., toen de Romeinen Jeruzalem verwoestten en de Joden over de hele wereld werden verspreid (Diaspora). In die tijd werd echter het gedeelte van Mattheüs 24:29-31 (Markus 13:24-27; Lukas 21:25-27) niet vervuld, namelijk: de wederkomst van de Heer op aarde (zie pag. 5).

Wij die vlak voor de wederkomst leven moeten deze profetische schriftplaatsen nu bezien in de grotere dimensie die ze hebben, namelijk de uiteindelijke en algehele vervulling. Ze hebben nu een relevante betekenis voor enerzijds de Gemeente, die door haar Heer vóór de zevenjarige verdrukking in de lucht zal opgenomen worden naar het *vaderhuis*, en anderzijds de Joden die *tijdens* deze verdrukking tot bekering zullen komen en daarna hun Messias op *aarde* zullen zien verschijnen.

Nu is het beslist zo dat de Gemeentebedeling niets van doen heeft met de Joodse bedelingen, en omgekeerd. In de verdrukkingstijd neemt God de draad met Israël terug op en dan is het gemeente-

of genadetijdperk afgesloten. Israël en Gemeente staan op totaal verschillende verbondsgronden. Christenen VERwachten hun Heer ALTIJD: de Heer komt voor de belijdende kerk op een uur dat niemand kent. Christenen moeten beslist geen tekenen AFwachten en zij zullen de komende Anti-christ en de verdrukking geenszins meemaken. Joden echter krijgen tekenen waarnaar zij IN de verdrukkingstijd zullen uitkijken als bakens van waarschuwing, attentie en bemoediging.

Joden, Christenen en Volken

In deze bespreking volgen wij ‘de rede over de laatste dingen’ in de versie volgens Mattheüs. De versies volgens Markus en Lukas zetten we er ter vergelijking naast. Mattheüs 24-25 laat zich opsplitsen in drie thematische delen die toepasselijk zijn voor Joden, Christenen en de Volken:

1. *Joden*: in Mattheüs 24:1-35 zijn alle kenmerken Joods en van toepassing op de Joden.
2. *Christenen*: in Mattheüs 24:36 tot Mattheüs 25:30 gaat het over waakzaamheid voor ‘de dag des Heren’ en de voorafgaande komst van de Heer tot zijn bruid, de Gemeente.
3. *Volken*: in Mattheüs 25:31-46 gaat het over het oordeel over de Volken, aan het begin van het vreedrijk.

De vraag over de laatste dingen

Mattheüs 24:1-3	Markus 13:1-4	Lukas 21:5-7
De vraag over de laatste dingen VAN Israël VOOR Israël		
<p>1 En Jezus ging uit en vertrok van de tempel; en Zijn discipelen kwamen bij Hem, om Hem de gebouwen van de tempel te tonen. 2 En Jezus zeide tot hen: Ziet gij niet al deze dingen? Voorwaar zeg Ik: Hier zal niet een steen op de andere steen gelaten worden, die niet afgebroken zal worden. 3 En toen Hij op de Olijfberg gezeten was, gingen de discipelen tot Hem alleen, zeggende: Zeg ons, wanneer zullen deze dingen zijn, en welk zal het teken zijn van Uw toekomst, en van de voleinding der wereld?</p>	<p>1 En toen Hij uit de tempel ging, zeide een van Zijn discipelen tot Hem: Meester, zie, hoedanige stenen, en hoedanige gebouwen! 2 En Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Ziet gij deze grote gebouwen? Er zal niet een steen op de anderen steen gelaten worden, die niet afgebroken zal worden. 3 En toen Hij gezeten was op de Olijfberg, tegenover de tempel, vroegen Hem Petrus, en Jakobus, en Johannes, en Andréas, alleen: 4 Zeg ons, wanneer zullen deze dingen zijn? En welk is het teken, wanneer deze dingen alle voleindigd zullen worden?</p>	<p>5 En toen sommigen zeiden van de tempel, dat hij met schone stenen en begiftigingen versierd was, zeide Hij: 6 Wat deze dingen aangaat, die gij aanschouwt, er zullen dagen komen, in welke niet een steen op de andere steen zal gelaten worden, die niet zal worden afgebroken. 7 En zij vroegen Hem, zeggende: Meester, wanneer zullen dan deze dingen zijn, en welk is het teken, wanneer deze dingen zullen geschieden?</p>

Als we naar Mattheüs 24 kijken, dan zien we in de eerste drie verzen de behandelde onderwerpen van de profetie, overeenkomstig de vragen van Jezus’ discipelen, en dat zijn:

- I. Het tijdstip waarop de **tempel** zal afgebroken worden.
- II. Het teken van Christus’ **komst** (Gr. *parousia*, tegenwoordigheid, aankomst)
- III. Het **teken** van de voleinding van de “eeuw” (Gr. *aionos*, tijdperk).

Nu zijn de *tempel* en de vraag naar *tekenen* eigen aan de Joden (1 Korinthiërs 1:22; Mattheüs 12:38; Johannes 4:48). We hebben hier te doen met een vraag VAN de Joden en VOOR de Joden. Dit heeft niets met de Gemeente te maken, maar alles met Israël. De Gemeente kan er wel wat uit leren, zoals uit de gehele Schrift trouwens (Romeinen 15:4), maar dat is wat anders dan de profetie rechtstreeks op haar toepassen!

In 70 n.Chr. werd de profetie betreffende de tempel vervuld. Deel II en III van de profetie echter werden toen *niet* vervuld. Dit komt omdat het gemeentetijdperk nog tussen de Israëltijdperken in geschoven moest worden, als een ent op de edele olijfboom, waarvan tijdelijk takken waren afgebroken. Maar dat was op het moment van de profetie nog een “verborgenheid” (Romeinen 11:16-25; Efeziërs 3:3-6; Kolossenzen 1:24-27).

Het begin van de weeën: de eerste 3,5 jaren van de 70ste jaarweek

Mattheüs 24:4-14

Markus 13:5-13

Lukas 21:8-19

Het inleidend antwoord van de Heer Jezus

4 En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Ziet toe, dat u niemand verleide. 5 Want **velen zullen komen onder Mijn Naam, zeggende: Ik ben de Christus**; en zij zullen velen verleiden. 6 En gij zult horen van oorlogen, en geruchten van oorlogen; ziet toe, wordt niet verschrikt; want **al die dingen moeten geschieden, maar nog is het einde niet**.

5 En Jezus, hun antwoordende, begon te zeggen: Ziet toe, dat u niemand verleide. 6 Want **velen zullen komen onder Mijn Naam, zeggende: Ik ben de Christus**; en zullen velen verleiden. 7 En wanneer gij zult horen van oorlogen, en geruchten van oorlogen, zo wordt niet verschrikt; want **dit moet geschieden; maar nog is het einde niet**.

8 En Hij zeide: Ziet, dat gij niet verleid wordt; want **velen zullen er komen onder Mijn Naam, zeggende: Ik ben de Christus**; en de tijd is nabij gekomen, gaat dan hen niet na. 9 En wanneer gij zult horen van oorlogen en beroering, zo wordt niet verschrikt; want **deze dingen moeten eerst geschieden; maar nog is terstond het einde niet**.

Eerste 3 ½ jaar: Het begin van de Verdrukkingstijd - Boodschap voor Israël

7 Want het ene volk zal tegen het andere volk opstaan, en het ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk; en er zullen zijn hongersnoden, en pestilentien, en aardbevingen in verscheidene plaatsen. 8 **Doch al die dingen zijn maar een beginsel der smarten**. 9 Alsdan zullen zij u overleveren in verdrukking, en zullen u doden, en gij zult gehaat worden door alle volken, om Mijns Naams wil. 10 En dan zullen er velen geërgerd worden, en zullen elkander overleveren, en elkander haten. 11 En vele valse profeten zullen opstaan, en zullen er velen verleiden. 12 En omdat de ongerechtigheid vermenigvuldigd zal worden, zo zal de liefde van velen verkilnen.

13 Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden.

14 En dit Evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken; en dan zal het einde komen.

8 Want het ene volk zal tegen het andere volk opstaan, en het ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk; en er zullen aardbevingen zijn in verscheidene plaatsen, en er zullen hongersnoden wezen, en beroeringen. **Deze dingen zijn maar beginselen der smarten**. 9 Maar ziet gij voor uzelf toe; want zij zullen u overleveren in de raadsvergaderingen, en in de synagogen; gij zult geslagen worden, en voor stadhouders en koningen zult gij gesteld worden, om Mijnentwil, hun tot een getuigenis. 10 En het Evangelie moet eerst gepredikt worden onder al de volken. 11 Doch wanneer zij u wegleden zullen, om u over te leveren, zo weest te voren niet bezorgd, wat gij spreken zult, en bedenkt het niet; maar zo wat u in die ure gegeven zal worden, spreekt dat; want gij zijt het niet, die spreekt, maar de Heilige Geest. 12 En de ene broeder zal de andere broeder overleveren tot de dood, en de vader het kind; en de kinderen zullen opstaan tegen de ouders, en zullen hen doden. 13 En gij zult gehaat worden door allen, om Mijns Naams wil; **maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden**.

10 Toen zeide Hij tot hen: Het ene volk zal tegen het andere volk opstaan, en het ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk. 11 En er zullen grote aardbevingen wezen in verscheidene plaatsen, en hongersnoden, en pestilentien; er zullen ook schrikkelijke dingen, en grote tekenen van de hemel geschieden. 12 Maar vóór dit alles, zullen zij hun handen aan u slaan, en u vervolgen, u overleverende in de synagogen en gevangnissen; en gij zult getrokken worden voor koningen en stadhouders, om Mijns Naams wil. 13 En dit zal u overkomen tot een getuigenis. 14 Neemt dan in uw harten voor, van te voren niet te overdenken, hoe gij u verantwoord zult; 15 Want Ik zal u mond en wijsheid geven, welke niet zullen kunnen tegenspreken, noch weerstaan allen, die zich tegen u zetten. 16 En gij zult overgeleverd worden ook door ouders, en broeders, en verwanten, en vrienden; en zij zullen er sommigen uit u doden. 17 En gij zult door allen gehaat worden om Mijns Naams wil. 18 Doch niet een haar uit uw hoofd zal verloren gaan. **19 Bezit uw zielen in uw lijdzaamheid**.

Behalve het inleidend antwoord is dit gedeelte niet voor de Gemeente bestemd want zij moet geen tekenen afwachten maar hun Heer altijd verwachten. Ook de uitdrukking “wie zal volharden tot het einde zal behouden worden” (Mattheüs 24:13) kan niet op de Gemeente slaan, want voor hen is behoud geen zaak van eigen volharding.

Nergens in het Nieuwe Testament wordt tot christen-gelovigen gezegd dat zij voor hun behoud moeten volharden. Góð is hun volharding (Romeinen 15:5; 1 Korinthiërs 1:11)! De kerk, gezien als christelijk getuigenis op aarde (met daarin ware en naamchristenen), wordt gevraagd te WAKEN.

De Gemeente wordt ook niet misleid door het optreden van valse christussen. De Gemeente verwacht geen op aarde verschijnende Christus, maar een OPNAME, “de Heer tegemoet in de lucht” (1Thessalonicenzen 4:17), naar het Vaderhuis (Johannes 14:3).

Het gaat hier over Israëlieten die zullen leven ná de opname van de Gemeente. Zij zullen dan pas tot bekering komen en gaan uitkijken naar de (weder)komst van hun Messias. Zij krijgen waarschuwingen te horen opdat zij - in de verdrukkingstijd die dan is losgebarsten - zouden “volharden tot het einde”. Zij krijgen o.a. te horen dat dit nog maar een “begin van de weeën is” die over de aarde komen. Deze periode is de eerste halve jaarweek, naar analogie met de tweede helft van deze profetische ‘week’ in Daniël 9:27. Daarna moet de verschrikkelijke “grote verdrukking” komen.

Wat hier wordt beschreven komt overeen met Openbaring 6: de verbreking van de eerste zes zegels. In die tijd wordt niet meer het evangelie van de genade gepredikt, maar “het evangelie van het koninkrijk” (Mattheüs 24:14), en door de Joden (zie de “twee getuigen” in Openbaring 11).

De grote verdrukking: de laatste 3,5 jaren van de 70ste jaarweek

Mattheüs 24:15-28

Markus 13:14-23

Lukas 21:20-24

Tweede 3 ½ jaar: De Grote Verdrukking - Boodschap voor Israël

15 Wanneer gij dan zult zien de **gruwel der verwoesting**, waarvan gesproken is door Daniël, de profeet, staande in de **heilige plaats**; (die het leest, die merke daarop!) 16 Dat alsdan, die in **Judéa** zijn, vluchten op de bergen; 17 Die op het dak is, kome niet af, om iets uit zijn huis weg te nemen; 18 En die op de akker is, kere niet weer terug, om zijn klederen weg te nemen. 19 Maar wee de bevruchte, en de zogende vrouwen in die dagen! 20 Doch bidt, dat uw vlucht niet geschiede des winters, noch op een **sabbat**. 21 Want alsdan zal **grote verdrukking** wezen, hoedanige niet is geweest van het begin der wereld tot nu toe, en ook niet zijn zal. 22 En zo die dagen niet verkort werden, geen vlees zou behouden worden; maar om de uitverkorenen zullen die dagen verkort worden. 23 Alsdan, zo iemand tot u zal zeggen: Ziet, hier is de Christus, of daar, geloof het niet. 24 Want er zullen **valse christussen** en valse profeten opstaan, en zullen grote tekenen en wonderheden doen, also dat zij (indien het mogelijk ware) ook de uitverkorenen zouden verleiden. 25 Ziet, Ik heb het u voorspeld! 26 Zo zij dan tot u zullen zeggen: Ziet, hij is in de woestijn; gaat niet uit; Ziet, hij is in de binnenkamers; geloof het niet. 27 Want gelijk de bliksem uitgaat van het oosten, en schijnt tot het westen, also zal ook de toekomst van de Zoon des mensen wezen. 28 Want alwaar het dode lichaam zal zijn, daar zullen de arenden vergaderd worden.

14 Wanneer gij dan zult zien de **gruwel der verwoesting**, waarvan door de profeet Daniël gesproken is, staande **waar het niet behoort**, (die het leest, die merke daarop!) alsdan, die in **Judéa** zijn, dat zij vluchten op de bergen. 15 En die op het dak is, kome niet af in het huis, en ga niet in, om iets uit zijn huis weg te nemen. 16 En die op de akker is, kere niet weer terug, om zijn kleed te nemen. 17 Maar wee de bevruchte en de zogende vrouwen in die dagen! 18 Doch bidt, dat uw vlucht niet geschiede des winters. 19 Want die dagen zullen zulke **verdrukking** zijn, welker gelijke niet geweest is van het begin der schepselen, die God geschapen heeft, tot nu toe, en ook niet zijn zal. 20 En indien de Heere de dagen niet verkort had, geen vlees zou behouden worden; maar om de uitverkorenen, die Hij heeft uitverkoren, heeft Hij de dagen verkort. 21 En alsdan, zo iemand tot u zal zeggen: Ziet, hier is de Christus; of ziet, Hij is daar; geloof het niet. 22 Want er zullen **valse christussen**, en valse profeten opstaan, en zullen tekenen en wonderen doen, om te verleiden, indien het mogelijk ware, ook de uitverkorenen. 23 Maar gij ziet toe; ziet, Ik heb u alles voorspeld!

20 Maar wanneer gij zien zult, dat **Jeruzalem van heerlegers omsingeld** wordt, zo weet alsdan, dat haar verwoesting nabij gekomen is. 21 Alsdan die in **Judéa** zijn, dat zij vluchten naar de bergen; en die in het midden er van zijn, dat zij daaruit trekken; en die op de velden zijn, dat zij er niet in komen. 22 Want deze zijn **dagen der wraak**, opdat alles vervuld worde, dat geschreven is. 23 Doch wee de bevruchten en de zogende vrouwen in die dagen, want er zal grote nood zijn in het land, en toorn over dit volk. 24 En zij zullen vallen door de scherpte des zwaards, en **gevankelijk weggevoerd** worden onder alle volken; en Jeruzalem zal door de heidenen vertreden worden, totdat de **tijden der heidenen** vervuld zullen zijn.

Opmerking:

Verzen 20 en 24 komen niet voor in Mattheüs en Markus en slaan vooral op Jeruzalem en Judéa in 70 nC, en de diaspora die erop volgde. Hierdoor waren christenen in die tijd gewaarschuwd om te vluchten.

Vers 24 spreekt van de ‘tijden der heidenen’ (Daniël 2:36-45; 12:7; Lukas 21:24; Openbaring 11:2). Deze duren van 606/586 vC. verder door tot aan de wederkomst van de Messias om het Vrederijk op te richten. Die periode komt precies overeen met het *Statenbeeld* in Daniël 2.

Bemerk goed de Joodse kenmerken: “heilige plaats” (de herbouwde tempel!), “Jeruzalem”, “zij die in Judea zijn” en “sabbat”. Deze passage heeft geheel niets met de Gemeente van doen, maar alles met de Joden, die in hun land zijn teruggekeerd.

Zoals hierboven reeds werd opgemerkt: de Gemeente wordt niet misleid door valse christussen. Zij ziet niet uit naar een op aarde verschijnende Christus, maar zij verwacht een plotselinge, hemelse opname die zij altijd moet verwachten, onafgezien gebeurtenissen of tijden.

Hier begint de “grote verdrukking”. De Joden kunnen het tijdstip ervan gemakkelijk berekenen zodat het hen niet onverwachts overvalt. Ze omvat de tweede helft van de ‘week’ in Daniël 9:27. Deze is 1260 dagen (Openbaring 11:3; 12:6), 42 maanden (Openbaring 11:2; 13:5) of ‘een tijd, tijden en een halve tijd’ (Daniël 7:25; 12:7; Openbaring 12:14) lang. Dit zijn 3,5 profetische jaren. De grote verdrukking begint *onzichtbaar* met het neerwerpen van de duivel uit de hemel (Openbaring 12:7-9).

In Daniël 12:11 lezen we dat aan het begin van de *laatste halve week* het dagelijks offer zal worden gestaakt en dat daarvoor in de plaats een “gruwel” zal worden opgericht (Daniël 9:27 en 12:11; Mattheüs 24:15; Markus 13:14). Dit is het *zichtbare* begin van de “grote verdrukking” (Mattheüs 24:21; Markus 13:19; Openbaring 7:14). Dit is de “tijd van benauwdheid voor Jakob” (Jer 30:7; zie ook Daniël 12:1).

Wederkomst van Christus op aarde: Terstond ná de grote verdrukking

Mattheüs 24:29-31	Markus 13:24-27	Lukas 21:25-28
Terstond ná de Grote Verdrukking: de Wederkomst van Christus - Boodschap voor Israël		
29 En terstond na de verdrukking van die dagen, zal de zon verduisterd worden, en de maan zal haar schijnsel niet geven, en de sterren zullen van de hemel vallen, en de krachten der hemelen zullen bewogen worden. 30 En alsdan zal in de hemel verschijnen het teken van de Zoon des mensen; en dan zullen al de geslachten der aarde wenen, en zullen de Zoon des mensen zien, komende op de wolken des hemels, met grote kracht en heerlijkheid. 31 En Hij zal Zijn engelen uitzenden met een bazuin van groot geluid, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenvergaderen uit de vier winden, van het ene uiterste der hemelen tot het andere uiterste daarvan.	24 Maar in die dagen, na die verdrukking , zal de zon verduisterd worden, en de maan zal haar schijnsel niet geven. 25 En de sterren des hemels zullen daaruit vallen, en de krachten, die in de hemelen zijn, zullen bewogen worden. 26 En alsdan zullen zij de Zoon des mensen zien, komende in de wolken, met grote kracht en heerlijkheid. 27 En alsdan zal Hij Zijn engelen uitzenden, en zal Zijn uitverkorenen bijeenvergaderen uit de vier winden, van het uiterste der aarde, tot het uiterste des hemels.	25 En er zullen tekenen zijn in de zon, en maan, en sterren, en op de aarde benauwdheid der volken met twijfelmoedigheid, als de zee en watergolven groot geluid zullen geven; 26 En de mensen het hart zal bezwijken van vrees en verwachting der dingen, die het aardrijk zullen overkomen; want de krachten der hemelen zullen bewogen worden. 27 En alsdan zullen zij de Zoon des mensen zien komen in een wolk, met grote kracht en heerlijkheid. 28 Als nu deze dingen beginnen te geschieden, zo ziet omhoog, en heft uw hoofden opwaarts, omdat uw verlossing nabij is.

De Heer verschijnt nu zichtbaar voor iedereen die op aarde leeft. Dit is niet bedoeld voor de Gemeente, want hun opname is reeds achter de rug. Bij de opname verschijnt de Heer voor de Gemeente alléén, zijn bruid, wanneer ze wordt opgenomen, “de Heer tegemoet in de lucht” (1 Thessalonicenzen 4:17). Hier in Mattheüs 24:30 komt de Heer fysisch terug op aarde, op dezelfde wijze als dat hij van zijn discipelen was vertrokken, bij de hemelvaart: “En also zij hun ogen naar de hemel hielden, terwijl Hij heenvoer, ziet, twee mannen stonden bij hen in witte kleding; Welke ook zeiden: Gij Galilése mannen, wat staat gij en ziet op naar de hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is in de hemel, *zal also komen, gelijkerwijs* gij Hem naar de hemel hebt zien heenvaren” (Handelingen 1:10-11).

“Degenen die Hem doorstoken hebben” - zie in Openbaring 1:7 - slaat op de Joden, zoals uit Zacharia 12:10-14 blijkt. Maar bij “al de geslachten der aarde”, zoals we hier lezen, kan men naast Israël ook denken aan alle volken van de aarde. Was het immers niet een Romeinse soldaat die Hem feitelijk doorstak? En heeft niet elke bewuste ongelovige Hem eigenlijk doorstoken?

De tijdslijn maakt nu een sprong en loopt verder in Mattheüs 25:31, alwaar het oordeel over de volken (zie pag. 11) begint. Eerst echter zijn er nog een paar excursies die betekenis hebben voor Israël én de Gemeente.

De gelijkenis van de vijgenboom

Mattheüs 24:32-35	Markus 13:28-31	Lukas 21:29-33
-------------------	-----------------	----------------

De gelijkenis van de vijgenboom - Boodschap voor Israël

32 En leert van de **vijgeboom** deze gelijkenis: wanneer zijn tak nu teder wordt, en de bladeren uitspruiten, zo weet gij, dat de zomer nabij is. 33 Alzo ook gij, **wanneer gij al deze dingen zult zien**, zo weet, dat het **nabij is, voor de deur**. 34 Voorwaar, Ik zeg u: Dit geslacht zal geenszins voorbijgaan, totdat al deze dingen zullen geschied zijn. 35 De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn woorden zullen geenszins voorbijgaan.

28 En leert van de **vijgeboom** deze gelijkenis; wanneer nu zijn tak teder wordt, en de bladeren uitspruiten, zo weet gij, dat de zomer nabij is. 29 Alzo ook gij, **wanneer gij deze dingen zult zien geschieden**, zo weet, dat het nabij, voor de deur is. 30 Voorwaar, Ik zeg u, dat dit geslacht niet zal voorbijgaan, totdat al deze dingen zullen geschied zijn. 31 De hemel en de aarde zullen voorbijgaan; maar Mijn woorden zullen geenszins voorbijgaan.

29 En Hij zeide tot hen een gelijkenis: Ziet de **vijgeboom**, en al de bomen. 30 Wanneer zij nu uitspruiten, en gij dat ziet, zo weet gij uit uzelf, dat de zomer nu nabij is. 31 Alzo ook gij, **wanneer gij deze dingen zult zien geschieden**, zo weet, dat het Koninkrijk Gods nabij is. 32 Voorwaar Ik zeg u, dat dit geslacht geenszins zal voorbijgaan, totdat alles zal geschied zijn. 33 De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn woorden zullen geenszins voorbijgaan.

“Wanneer gij al deze dingen zult zien” (vs 33): zoals betoogd moet de Gemeente geen tekenen AFwachten, maar in alle tijden en omstandigheden haar Heer VERwachten: Titus 2:13; 1 Thessalonicenzen 1:10; Filippenzen 3:20. De Schriftplaatsen over de Opname spreken NOOIT over voorafgaande tekenen: Mattheüs 24:36-44; Johannes 14:1-3; 1 Korinthiërs 15:51-55; 1 Thessalonicenzen 1:9, 10. Deze gelijkenis heeft daarom weer niets van doen met de Gemeente.

De vijgenboom is Israël (vgl. Lukas 13:6-9). Uit de vijgenboom-gelijkenis mag Israël leren, dat wanneer zij “al deze dingen” zullen zien gebeuren, de zomer nabij is, en dat betekent dat de komst van de Messias en zijn vrede-rijk “nabij is, voor de deur” (vs 33). Het uitlopen van de vijgenboom is in de eerste plaats een beeld van “deze dingen”, namelijk de ontwikkelingen die precies gebeuren zoals de Heer ze in zijn rede heeft voorgezegd.

Zoals gezegd is de vijgenboom een beeld van Israël. Als de takken van de vijgenboom zacht worden en de bladeren uitlopen, dan betekent dit dat Israël aan een geestelijk ontwaken is begonnen. Dat zal niet gebeuren vóór maar wel ná de opname van de Gemeente. Het gaat hier over niets anders dan ontwikkelingen vlak ná het Gemeentetijdperk, wanneer God de draad met Israël weer opneemt en zij ‘ontwaken’ zullen als een vijgenboom in de lente.

In Lukas 21:29-31 spreekt de Heer niet enkel over de vijgenboom maar ook over *alle* bomen: ook de naties van de eindtijd komen tot ontwaken.

Wij zien in onze tijd dat Israël aan een **nationale** heropstanding bezig is, sinds 1948, maar dat is niet de eigenlijke vervulling van Jezus' woorden. De woorden van de Heer betreffen het Israël van de *eindtijd*, ná het Gemeentetijdperk, in de zeventigste jaarweek. In Jezus' rede van de laatste dingen is eerder een **geestelijk** ontwaken bedoeld. Wij kunnen in de huidige nationale ontwikkelingen wel een voorbode zien, namelijk dat ook de geestelijke heropstanding niet meer veraf kan zijn, maar de tempel is nog niet herbouwd, de eredienst is nog niet hersteld en de Joden zijn nog steeds “verhard” (Romeinen 11:25). Als echter (een deel van) Israël geestelijk zal ontwaken dan is de zomer nabij, en dat betekent dat de komst van de Messias en zijn vrede-rijk “nabij is, voor de deur” (vs 33).

“Dit geslacht”

“Dit geslacht” (vs 34) is het Joodse volk, zowel de tijdgenoten van Jezus als, in bredere zin, het Joodse volk tot aan de volledige vervulling van de profetie en de wederkomst van de Heer (vs 30).

“Dit geslacht” is niet een periode van één generatie, zoals sommige christenen denken (en ook sekten, zoals de Jehovah-getuigen). De Heer Jezus bedoelt hiermee de Christus-verwerpende Joden, die er altijd zouden zijn, doorheen de eeuwen, tot aan Zijn wederkomst. Zij blijven als volk bestaan totdat “AL deze dingen zullen geschied zijn” (vs 34). Dit is de hele periode van de verwerping van Israël en gelijk ook de tussenvoeging van de Gemeente (Romeinen 11). Al die tijd zou de Heer Israël bewaren: “Want God heeft hen allen onder de ongehoorzaamheid besloten, opdat Hij hun allen zou barmhartig zijn. O diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods, hoe ondoorzoeke-lijk zijn Zijn oordelen, en onnaspeurlijk Zijn wegen!” (Romeinen 11:32-33).

Vergelijk voor de betekenis van “dit geslacht” ook Deuteronomium 32:5, 20; Psalm 12:8. Zie ook achteraan de Appendix, om te zien dat er in de context van Jezus’ woorden geen periode wordt bedoeld maar een “verkeerd geslacht”, een ongelovig volk.

Geen berekeningen maken

Een belangrijk argument hierbij is hetgeen staat in Mattheüs 24:36:

“Doch van die dag en die ure weet niemand, ook niet de engelen der hemelen, dan Mijn Vader alleen”

Deze Schriftplaats mogen we niet uithollen door te gaan beweren dat één geslacht gelijk staat aan één generatie, of nog erger: één geslacht = 40 jaar. Nu *is* het wel zo dat de verwoesting van Jeruzalem in 70 nC. binnen zo’n tijdvak is te plaatsen, achteraf bekeken, maar dat betekent niet dat wij zó mogen berekenen. Trouwens, in 70 nC. werd de profetie niet vervuld want “die dag”, of “de dag des Heren”, en “de wederkomst des Heren” is toen niet gebeurd.

Trouwens, wáár zouden wij de berekening van ‘één geslacht’ in de eindtijd moeten starten? 1948, 1967, 1973, 1980 ...? En ten aanzien van wie? De Joden? Maar die worden pas *geestelijk* hersteld IN de verdrukking en dan pas geldt de gelijkenis van de vijgenboom. De Gemeente? Die hoort niet naar tekenen te zien maar moet de Heer *altijd* verwachten. En als we dan al ergens een startdatum (eigenmachtig) zouden gevonden hebben, dan laat het woord van de Heer in Mattheüs 24:36 zeker niet toe van 30 of 40 jaar af te tellen tot alles zou zijn geschied. Neen, berekeningen maken is voor ons uit den boze! Slechts IN de verdrukkingstijd zullen de Joden twee keer 3,5 jaar of 1260 dagen kunnen aftellen, daarnaast geholpen door zichtbare tekenen. **Tekenen en berekenen is voor de Joden en de Joods bedelingen, maar de Gemeente heeft daar helemaal niets mee te maken.**

De Zoon des mensen komt op een onbekend tijdstip

Mattheüs 24:36-44

Markus 13:32-37

Lukas 17:26-36 ; 21:34-36

Het tijdstip voor de komst van de Dag des Heren: dit is onbekend; waakt dan! - Boodschap voor Christenen

Dag en uur onbekend

36 Doch **van die dag en die ure weet niemand**, ook niet de engelen der hemelen, dan Mijn Vader alleen. 37 En **gelijk de dagen van Noach** waren, also zal ook zijn de toekomst van de Zoon des mensen. 38 Want gelijk zij waren in de dagen voor de zondvloed, etende en drinkende, trouwende en ten huwelijk uitgevende, tot de dag toe, waarin Noach in de ark ging; 39 **En bekenden het niet, totdat de zondvloed kwam**, en hen allen wegnam; also zal ook zijn de toekomst van de Zoon des mensen. 40 Alsdan zullen er twee op de akker zijn, **de een zal aangenomen, en de ander zal verlaten worden**. 41 Er zullen twee vrouwen malen in de molen, **de ene zal aangenomen, en de andere zal verlaten worden**.

Dag en uur onbekend

32 Maar **van die dag en die ure weet niemand**, noch de engelen, die in de hemel zijn, noch de Zoon, dan de Vader.

Dag en uur onbekend

17:26 En **zoals het gebeurde in de dagen van Noach**, zo zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen. 27 Zij aten, zij dronken, zij namen ten huwelijk en zij werden ten huwelijk gegeven tot op de dag waarop Noach de ark binnenging en de zondvloed kwam en hen allen verdelgde.

28 Op dezelfde manier ook, **zoals het gebeurde in de dagen van Lot**: zij aten, zij dronken, zij kochten, zij verkochten, zij plantten, zij bouwden. 29 Op de dag echter waarop Lot uit Sodom wegging, regende het vuur en zwavel uit de hemel en verdelgde hen allen. 30 Evenzo zal het zijn op de dag waarop de Zoon des mensen geopenbaard zal worden.¹

31 Wie op die dag op het dak zal zijn

¹ Lot werd, evenals Henoch, bevrijd vóór een Godsoordeel losbrak. Lot is dan ook een type van de Gemeente en de “dagen van Lot” staan voor de verdorven laatste dagen van de Gemeente, zoals Lukas 17:26-36 aangeeft, namelijk de tijd vóór de komende verdrukking, of de verschrikkelijke Dag des Heren, de tijd van Gods Toorn. De waarschuwing van Lukas 17:31-33 geeft daarbij aan dat blijkbaar eveneens de Gemeente niet achterom (naar wereldse belangen) mag zien, zoals de vrouw van Lot deed, wanneer de Heer Jezus komt en ons naar boven roept. Vergelijk dit met Mattheüs 24:17-18 waar speciaal voor de Joden een soortgelijke waarschuwing werd gegeven, maar zij worden, zoals Noach, gered *tijdens* de verdrukking oftewel de “tijd van benauwdheid voor Jakob” (Jeremia 30:7).

Waakt dan

42 **Waakt** dan; want **gij weet niet, in welke ure** uw Heere komen zal. 43 Maar weet dit, dat zo de heer des huiszes geweten had, in welke nachtwake de dief komen zou, hij zou gewaakt hebben, en zou zijn huis niet hebben laten doorgraven. 44 Daarom, **zijt ook gij bereid; want in welke ure gij het niet meent, zal de Zoon des mensen komen.**

Waakt dan

33 Ziet toe, **waakt** en bidt; want **gij weet niet, wanneer de tijd is.** 34 Gelijk een mens, buitenslands reizende, zijn huis verliet, en zijn dienstknechten macht gaf, en elk zijn werk, en de deurwachter gebod, dat hij zou waken; 35 Zo **waakt dan (want gij weet niet, wanneer de heer des huiszes komen zal,** des avonds laat, of te middernacht, of met het hanengekraai, of in de morgenstond); 36 Opdat hij niet onvoorziens komt, en u slapende vinde. 37 En hetgeen Ik u zeg, dat zeg Ik allen: **Waakt.**

en zijn huisraad in huis, moet niet naar beneden gaan om het mee te nemen. En wie op de akker is, moet evenmin terugkeren naar wat hij achterliet. 32 Denk aan de vrouw van Lot. 33 Wie zijn leven zal proberen te behouden, zal het verliezen. En wie het zal verliezen, zal het behouden.²

34 Ik zeg u: In die nacht zullen er twee op één bed zijn. **De een zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden.** 35 Twee vrouwen zullen samen malen. **De een zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden.** 36 Twee zullen er op de akker zijn. **De een zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden.**

Waakt dan

21:34 En wacht uzelf, dat uw harten niet te eniger tijd bezwaard worden met brasserij en dronkenschap, en bekommernissen van dit leven, en **dat u die dag niet onvoorziens over kome.** 35 Want gelijk een strik zal hij komen over al degenen, die op de ganse aardbodem gezeten zijn. 36 **Waakt** dan te aller tijd, biddende, dat gij moogt waardig geacht worden te ontvluchten al deze dingen, die geschieden zullen, en te staan voor de Zoon des mensen.

Dit gedeelte kan onmogelijk op Israël van toepassing zijn. Hier is geen sprake meer van uitkijken naar tekenen, maar van een ONBEKEND tijdstip waarop de Heer komt. Dit is de komst voor de Gemeente. Daarachter ligt er nog een BEKEND tijdstip waarop de Heer komt, voor Israël en de overblijvende volken, aan het eind van de grote verdrukking. Daartussen liggen de zeven jaren van de 70ste jaarweek of de ‘Dag des Heren’.

Van die ONBEKENDE dag waarop de Heer zijn Gemeente ophaalt en aanstonds de ‘Dag des Heren’ begint, staat er: “Doch van die dag en die ure weet niemand, ook niet de engelen der hemelen, dan Mijn Vader alleen.” (Mattheüs 24:36). Dit is niet Jezus’ zichtbare komst op het einde van de grote verdrukking, want dat is een BEKENDE DAG. Men kan na de opname zeven jaren op de kalender uitzetten. En als men dat toch nog te riskant vindt: als de “gruwel der verwoesting” (Mattheüs 24:15) in de tempel komt te staan, dan kan men beslist 3,5 jaar (Daniël 7:25; 12:7; Openbaring 12:14), of 1260 dagen (Openbaring 11:3; 12:6), of 42 maanden (Openbaring 11:2; 13:5) op de kalender uitzetten om PRECIES te weten wanneer de Heer komt.

Het ONBEKENDE tijdstip van Jezus’ komst (Mattheüs 24:36), is niet alleen onbekend voor ongelovigen maar ook voor gelovigen, ja zelfs voor de Zoon des mensen (Markus 13:32; vgl. Handelingen 1:7). Dit moeten we goed onderscheiden van Jezus’ komen “als een dief” (1 Thessalonicenzen 5:2; 2 Petrus 3:10; Openbaring 3:3; 16:15), namelijk voor degenen die niet waakzaam zouden zijn of in ongeloof vertoeven. Voor dezen komt de Heer altijd als een dief, maar gelovigen zijn altijd waakzaam: zij houden er altijd rekening mee dat de Heer vandaag nog kan komen, en zij leven er helemaal naar toe, ook al weten zij “dag nog uur”.

² Vergelijk Lukas 17:31-33 (“Evangelie voor de Heidenen”) met Mattheüs 24:17-18 (“Joodse Evangelie”). Uit Lukas 17:31-33 leer ik dat 1° wij een signaal zullen krijgen van de opname (“bazuin” - 1 Korinthiërs 15:52; zonder signaal zou de waarschuwing van Lukas 17:31-33 immers geen zin hebben), en 2° dat wij een ultieme gehoorzaamheidstest zullen ondergaan die te vergelijken is met Lots vrouw (niet terugkeren om nog iets te behouden of te regelen).

De wereld zal erg verrast worden door de plotselinge opname van de Gemeente. In die tijd zullen zij hun gewone gangetje gaan en eten, drinken, huwen ... alsof er niets aan de hand is. **Er is in de passage geen sprake van een grote verdrukking maar eerder van een relatieve vrede!** Niemand had ermee gerekend dat er zo'n ingrijpende gebeurtenis zou plaatsvinden. Als gevolg daarvan worden zij nu verrast door de plotselinge wegname (opname) van vele mensen, waarbij zelfs familieleden. Daarop komt de hele wereld in beroering en de verdrukkingstijd begint.

Voor alle duidelijkheid, in Mattheüs 24:40-41 staat er (tweemaal): “de een zal aangenomen (Gr. *paralambanetai*: weggenomen) en de ander zal verlaten worden (Gr. *afietai*: gelaten)”. Dit wegnemen betekent de opname, en de overige mensen worden gelaten waar zij zijn. Sommige uitleggers menen nu dat dit ‘wegnemen’ een oordeelsvoltrekking is, en dat de achter-‘gelaten’ mensen behouden blijven. Zij baseren zich hiervoor op de vloed die “allen wegnam” (Gr. *èren apantas*, Matt 24:39), en ‘dus’ moet het ‘wegnemen’ in Mattheüs 24:40-41 (Gr. *paralambanó*) daarom óók een oordeel zijn. Deze redenering heeft geen reden van bestaan: het oordeel in Noachs tijd was het overspoeld worden door vloedwater - het oordeel in Mattheüs 24:40-41 is het overgeleverd worden aan de verdrukkingstijd.³

De dag des Heren begint dus wanneer Hij Zijn gemeente onverwachts opneemt (1Kor 15:51-52), vóór alle oordelen die over de wereld komen. De opname op zich is reeds een oordeel, voor de naamchristenen en ongelovigen die achtergelaten worden. De Heer redt zijn Gemeente echter van de komende toorn (1 Thessalonicenzen 1:10; 5:9), de grote verzoeking (Openbaring 3:10,11). In Openbaring 4 en 5 zien we de opgenomen Gemeente vertegenwoordigd in de 24 oudsten. Wanneer in Openbaring 6 de verdrukkingstijd losbarst is er geen sprake meer van de Gemeente. In Openbaring 1 tot 3 komt de naam “Gemeente” 19 maal voor; daarna niets meer, dan is alles terug kenmerkend Joods: het Gemeentetijdperk is voorbij.

Deze komende “toorn” is niet de hel. Van de hel waren de Thessalonicers reeds gered; daartoe hadden zij zich bekeerd (Johannes 5:24; Romeinen 8:1). De “toorn” is hetgeen beschreven staat in Jesaja 61:2; Romeinen 2:5; 1:18, 24-28; 5:9; Openbaring 6:17;11:18; 15:1. De toorn begint met het verbreken van de zegels van het oordelenboek (zie Openbaring 5) vanaf Openbaring 6. Wanneer die verbroken worden zien we in Openbaring de uitbarsting van het ene oordeel na het andere, steeds krachtiger. Voortdurend is er sprake van Gods toorn. Het verschijnen van de Antichrist is een van de grootste uitingen van Gods wraak (Daniël 9:27; 2 Thessalonicenzen 2:9-12; Openbaring 6:1, 2). Deze toorn duurt de volle zeven jaar, de zeventigste jaarweek. Dit alles is de “Dag des Heren” (2 Thessalonicenzen 2) en dat wordt de Gemeente bespaard.

De opname van de Gemeente (2 Thessalonicenzen 2), de tempel van de Heilige Geest, geeft aanleiding tot het uitbreken van de verdrukkingstijd die overeenkomt met de laatste jaarweek in Daniël 9. God neemt dan de draad weer op met Israël (Romeinen 11). Israël zal geestelijk opstaan en alle gebeurtenissen voltrekken zich zoals de Heer die heeft voorzegt. Uit die vervullingen kan Israël opmaken dat de Messias en Zijn vrederijk nabij is, voor de deur. Met het boek Daniël of Openbaring kunnen zij dan zelfs precies berekenen wanneer hun Heer komt.

Drie gelijkenissen over de periode van de Christenheid

In de volgende gelijkenissen staat enerzijds de *afwezigheid* van de Heer en anderzijds *Zijn de komst voor de Gemeente* centraal. Ze handelen over verantwoordelijkheid, waakzaamheid, beloning en oordeel. Dit is de ingeschoven periode van de Gemeente, en de belijdende Christenheid in het algemeen. We lezen niets over de verdrukkingstijd, Judea, Jeruzalem of tempel. Het gaat hier niet over een dienst die met Israël en de heilige plaats in verbinding staat, maar over de dienst in het geestelijke huis van God (1 Petrus 2) waarvan alle christenen deelnemen. We zien in de beloning van de trouwe slaaf dat dit niet op Israël kan slaan, want Israël wordt niet gesteld over al Jezus' be-

³ “Sommigen die geloven dat de Kerk door de Verdrukking zal gaan wijzen dikwijls op het voorbeeld van Noach en zijn familie. Zij bleven op aarde toen God Zijn toorn uitgoot over de aarde maar werden beschermd door de Heer. Maar dit voorbeeld negeert het feit dat Henoeh weggenomen werd van de aarde vóór de vloed begon (Genesis 5:24). Henoeh is een symbolisch type van de Kerk, en Noach en zijn familie zijn een type van het Joodse overblijfsel dat beschermd zal worden tijdens de Verdrukking totdat de Messias terugkeert op aarde” - Dr. David Reagan. Terwijl Noach een type is van het Joodse overblijfsel, zijn “de dagen van Noach” vóór de vloed, een kenmerk van de laatste dagen van de Gemeente vóór de Verdrukking.

zittingen, maar christenen zijn mede-erfgenamen. De verklaring van de gelijkenissen laat ik voorlopig achterwege want dit valt buiten de huidige scope.

1. Gelijkenis van de goede en de boze slaaf

Mattheüs 24:45-51

Lukas 12:35-48

Gelijkenis van de goede en boze slaaf - Boodschap voor Christenen

De goede en de boze slaaf

45 Wie is dan de getrouwe en voorzichtige dienstknecht, denwelken zijn heer over zijn dienstboden gesteld heeft, om hun hun voedsel te geven ter rechter tijd? 46 Zalig is die dienstknecht, die zijn heer, komende, zal vinden alzo doende. 47 Voorwaar, Ik zeg u, **dat hij hem zal zetten over al zijn goederen**. 48 Maar zo die kwade dienstknecht in zijn hart zou zeggen: Mijn heer vertoeft te komen; 49 En zou beginnen zijn mededienstknechten te slaan, en te eten en te drinken met de dronkaards; 50 Zo zal de heer van deze dienstknecht komen ten dage, waarin hij hem niet verwacht, en **ter ure, die hij niet weet**; 51 En zal hem afscheiden, en zijn deel zetten met de geveinsden; daar zal weinig zijn en knersing der tanden.

Waakzame slaven

35 Laat uw lendenen omgord zijn, en de kaarsen brandende. 36 En weest gij de mensen gelijk, die op hun heer wachten, wanneer hij wederkomen zal van de bruiloft, opdat, als hij komt en klopt, zij hem terstond mogen open doen. 37 Zalig zijn die dienstknechten, welke de heer, als hij komt, zal **wakende** vinden. Voorwaar, Ik zeg u, dat hij zich zal omgorden, en zal hen doen aanzitten, en bijkomende, zal hij hen dienen. 38 En zo hij komt in de tweede nacht wake, en komt in de derde wake, en vindt hen alzo, zalig zijn die dienstknechten. 39 Maar weet dit, dat, indien de heer des huizes geweten had, in welke ure de dief zou komen, hij zou **gewaakt** hebben, en zou zijn huis niet hebben laten doorgraven. 40 Gij dan, weest ook bereid; **want in welke ure gij het niet meent, zal de Zoon des mensen komen**. 41 En Petrus zeide tot Hem: Heere! zegt Gij deze gelijkenis tot ons, of ook tot allen?

42 En de Heere zeide: Wie is dan de getrouwe en voorzichtige huisbezorger, die de heer over zijn dienstboden zal zetten, om hun ter rechter tijd het bescheiden deel spijs te geven? 43 Zalig is de dienstknecht, die zijn heer, als hij komt, zal vinden, alzo doende. 44 Waarlijk, Ik zeg u, **dat hij hem over al zijn goederen zetten zal**. 45 Maar indien die dienstknecht in zijn hart zou zeggen: Mijn heer vertoeft te komen; en zou beginnen de knechten en de dienstmaagden te slaan, en te eten en te drinken, en dronken te worden; 46 Zo zal de heer van die dienstknecht komen op een dag, waarop hij hem niet verwacht, en **ten ure, dat hij niet weet**; en zal hem afscheiden, en zal zijn deel zetten met de ontrouwen. 47 En die dienstknecht, die geweten heeft de wil van zijn heer, en zich niet bereid, noch naar zijn wil gedaan heeft, die zal met vele slagen geslagen worden. 48 Maar die hem niet geweten heeft, en gedaan heeft dingen, die slagen waardig zijn, die zal met weinige slagen geslagen worden. En een ieder, aan wie veel gegeven is, van die zal veel geëist worden; en wie men veel toevertrouwd heeft, van die zal men overvloediger eisen.

2. Gelijkenis van de tien maagden

Mattheüs 25:1-13

Gelijkenis van de tien maagden - Boodschap voor Christenen

1 Alsdan zal het Koninkrijk der hemelen gelijk zijn aan tien maagden, welke hun lampen namen, en gingen uit, **de bruidegom tegemoet**. 2 En vijf van hen waren wijzen, en vijf waren dwazen. 3 Die dwaas waren, hun lampen nemen, namen geen olie met zich. 4 Maar de wijzen namen olie in hun vaten, met hun lampen. 5 Toen nu de bruidegom vertoefde, werden zij allen sluimerig, en vielen in slaap. 6 En **te middernacht geschiedde een geroep**: Ziet, de bruidegom komt, gaat uit hem tegemoet! 7 Toen stonden al die maagden op, en bereidden hun lampen. 8 En de dwazen zeiden tot de wijzen: Geeft ons van uw olie; want onze lampen gaan uit. 9 Doch de wijzen antwoordden, zeggende: Geenszins, opdat er misschien voor ons en voor u niet genoeg zij; maar gaat liever tot de verkopers, en koopt voor uzelf. 10 Toen zij nu heengingen om te kopen, kwam de bruidegom; en die gereed waren, gingen **met hem in tot de bruiloft**, en de deur werd gesloten. 11 Daarna kwamen ook de andere maagden, zeggende: Heer, heer, doe ons open! 12 En hij, antwoordende, zeide: Voorwaar zeg ik u: Ik ken u niet. 13 Zo waakt dan; want **gij weet de dag niet, noch de ure**, waarin de Zoon des mensen komen zal.

3. Gelijkenis van de talenten

Mattheüs 25:14-30

Lukas 19:11-27

Gelijkenis van de talenten - Boodschap voor Christenen

Gelijkenis van de talenten

14 Want het is gelijk **een mens, die buitenslands reisende, zijn dienstknechten riep, en hun zijn goederen overgaf.** 15 En de een gaf hij vijf talenten, en de ander twee, en de derde een, een ieder naar zijn vermogen, en verreisde terstond. 16 Die nu de vijf talenten ontvangen had, ging heen, en handelde daarmede, en won vijf andere talenten. 17 Evenzo ook die de twee ontvangen had, die won ook twee andere. 18 Maar die het ene ontvangen had, ging heen en groef in de aarde, en verborg het geld van zijn heer. 19 En na een lange tijd kwam de heer van die dienstknechten, en hield afrekening met hen. 20 En die de vijf talenten ontvangen had, kwam, en bracht tot hem vijf andere talenten, zeggende: Heer, vijf talenten hebt gij mij gegeven; zie, vijf andere talenten heb ik boven deze gewonnen. 21 En zijn heer zeide tot hem: Wel, gij goede en getrouwe dienstknecht! over weinig zijt gij getrouw geweest; over veel zal ik u zetten; ga in, in de vreugde van uw heer. 22 En die de twee talenten ontvangen had, kwam ook tot hem, en zeide: Heer, twee talenten hebt gij mij gegeven; zie, twee andere talenten heb ik boven deze gewonnen. 23 Zijn heer zeide tot hem: Wel, gij goede en getrouwe dienstknecht, over weinig zijt gij getrouw geweest; over veel zal ik u zetten; ga in, in de vreugde van uw heer. 24 Maar die het ene talent ontvangen had, kwam ook en zeide: Heer, ik kende u, dat gij een hard mens zijt, maaiende, waar gij niet gezaaid hebt, en vergaderende van daar, waar gij niet gestrooid hebt; 25 En bevreesd zijnde, ben ik heengegaan, en heb uw talent verborgen in de aarde; zie, gij hebt het uwe. 26 Maar zijn heer, antwoordende, zeide tot hem: Gij boze en luie dienstknecht! gij wist, dat ik maai, waar ik niet gezaaid heb, en van daar vergader, waar ik niet gestrooid heb. 27 Zo moest gij dan mijn geld naar de wisselaars gedaan hebben, en ik, komende, zou het mijne wedergenomen hebben met winst. 28 Neemt dan van hem het talent weg, en geeft het hem, die de tien talenten heeft. 29 Want een ieder, die heeft, die zal gegeven worden, en hij zal overvloedig hebben; maar van hem, die niet heeft, van die zal genomen worden, ook wat hij heeft. 30 En werpt de onnutte dienstknecht uit in de buitenste duisternis; daar zal weinig zijn en knersing der tanden.

Gelijkenis van de tien ponden

11 En toen zij dat hoorden, voegde Hij daarbij, en zeide een gelijkenis; omdat Hij nabij Jeruzalem was, en omdat zij meenden, dat het Koninkrijk Gods terstond zou openbaar worden. 12 Hij zeide dan: Een zeker welgeboren man reisde in een ver gelegen land, om voor zichzelf een koninkrijk te ontvangen, en dan weer te keren. 13 **En geroepen hebbende zijn tien dienstknechten, gaf hij hun tien ponden,** en zeide tot hen: Drijft handel, totdat ik kom. 14 En zijn burgers haatten hem, en zonden gezanten achter hem aan, zeggende: Wij willen niet, dat deze over ons koning is. 15 En het geschiedde, toen hij weerkwam, toen hij het koninkrijk ontvangen had, dat hij zeide, dat die dienstknechten tot hem zouden geroepen worden, wie hij het geld gegeven had; opdat hij weten mocht, wat een ieder met handelen gewonnen had. 16 En de eerste kwam, en zeide: Heer, uw pond heeft tien ponden daartoe gewonnen. 17 En hij zeide tot hem: Wel, gij goede dienstknecht, omdat gij in het minste getrouw zijt geweest, zo heb macht over tien steden. 18 En de tweede kwam, en zeide: Heer, uw pond heeft vijf ponden gewonnen. 19 En hij zeide ook tot deze: En gij, wees over vijf steden. 20 En een ander kwam, zeggende: Heer, zie hier uw pond, dat ik in een zweetdoek weggelegd had; 21 Want ik vreesde u, omdat gij een streng mens zijt; gij neemt weg, wat gij niet gelegd hebt, en gij maait, wat gij niet gezaaid hebt. 22 Maar hij zeide tot hem: Uit uw mond zal ik u oordelen, gij boze dienstknecht! Gij wist, dat ik een streng mens ben, wgenemende, wat ik niet gelegd heb, en maaiende, wat ik niet gezaaid heb. 23 Waarom hebt gij dan mijn geld niet in de bank gegeven, en ik, komende, had het met rente mogen eisen? 24 En hij zeide tot hen, die bij hem stonden: Neemt dat pond van hem weg, en geeft het hem, die de tien ponden heeft. 25 En zij zeiden tot hem: Heer, hij heeft tien ponden. 26 Want ik zeg u, dat een ieder, die heeft, zal gegeven worden; maar van hem, die niet heeft, van die zal genomen worden ook wat hij heeft. 27 Doch deze mijn vijanden, die niet hebben gewild, dat ik over hen koning zou zijn, brengt ze hier, en slaat ze hier voor mij dood.

Het oordeel over de volken

Dit gedeelte vindt rechtstreeks aansluiting bij Mattheüs 24:31 alwaar sprake is van het bijeenvergaderen van de uitverkorenen (zie pag. 5), de getrouwe Joden. Hier echter worden de volken verzameld en gescheiden als schapen en bokken.

De troon die we hier zien is deze van bij het begin van het duizendjarig vreedrijk. Alle nog levende volken worden ervoor verzameld. Zij worden beoordeeld over de manier waarop zij de predikers van het Koninkrijk hebben behandeld (Mattheüs 24:14). Dit mogen we niet verwarren met de "grote witte troon" uit Openbaring 20:11, die helemaal aan het eind van het duizendjarig vreedrijk komt, en dan zullen ook de doden geoordeeld worden.

Mattheüs 25:31-46

Het oordeel over de Volken

31 En wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid, en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op de troon van Zijn heerlijkheid. 32 En voor Hem zullen **al de volken vergaderd worden,** en Hij zal ze van elkander

scheiden, gelijk de herder de schapen van de bokken scheidt. 33 En Hij zal de schapen tot Zijn rechter hand zetten, maar de bokken tot Zijn linker hand. 34 **Alsdan zal de Koning zeggen tot hen, die tot Zijn rechter hand zijn: Komt, gij gezegenden Mijns Vaders! beërft dat Koninkrijk**, dat u bereid is van de grondlegging der wereld. 35 **Want Ik ben hongerig geweest, en gij hebt Mij te eten gegeven**; Ik ben dorstig geweest, en gij hebt Mij te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling, en gij hebt Mij geherbergd. 36 Ik was naakt, en gij hebt Mij gekleed; Ik ben krank geweest, en gij hebt Mij bezocht; Ik was in de gevangenis, en gij zijt tot Mij gekomen. 37 Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden, zeggende: Heere! wanneer hebben wij U hongerig gezien, en gespijzigd, of dorstig, en te drinken gegeven? 38 En wanneer hebben wij U een vreemdeling gezien, en geherbergd, of naakt en gekleed? 39 En wanneer hebben wij U krank gezien, of in de gevangenis, en zijn tot U gekomen? 40 En de Koning zal antwoorden en tot hen zeggen: Voorwaar zeg Ik u: **Voor zoveel gij dit een van deze Mijn minste broeders gedaan hebt, zo hebt gij dat Mij gedaan**. 41 **Dan zal Hij zeggen ook tot hen, die ter linker hand zijn: Gaat weg van Mij, gij vervloekten**, in het eeuwige vuur, dat de duivel en zijn engelen bereid is. 42 **Want Ik ben hongerig geweest, en gij hebt Mij niet te eten gegeven**; Ik ben dorstig geweest, en gij hebt Mij niet te drinken gegeven; 43 Ik was een vreemdeling; en gij hebt Mij niet geherbergd; naakt, en gij hebt Mij niet gekleed; krank, en in de gevangenis, en gij hebt Mij niet bezocht. 44 Dan zullen ook dezen Hem antwoorden, zeggende: Heere, wanneer hebben wij U hongerig gezien, of dorstig, of een vreemdeling, of naakt, of krank, of in de gevangenis, en hebben U niet gediend? 45 Dan zal Hij hun antwoorden en zeggen: Voorwaar zeg Ik u: **Voor zoveel gij dit een van deze minsten niet gedaan hebt, zo hebt gij het Mij ook niet gedaan**. 46 En dezen zullen gaan in de eeuwige pijn; maar de rechtvaardigen in het eeuwige leven.

Voor een uitgebreide bespreking van “Het oordeel over de Volken” verwijst ik gemakshalve naar volgend artikel: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/oordeel-levende-volken.pdf>.

Appendix: De uitdrukking “geslacht”

Volledige opzoeking in het Nieuwe Testament van de Statenvertaling 1977.

Uit de opzoeking volgt dat de uitdrukking “dit geslacht”, in Mattheüs 24:34, Markus 13:30 en Lukas 21:32, enkel refereert naar het Joodse volk als zodanig, niet een periode van één generatie.

Zelfs Hebreëen 3:10 heeft het niet over één generatie, maar over de weerspannige Joden.

Zie hierna de context van de uitdrukking “dit geslacht”:

1. De uitdrukking “dit ... geslacht”

Mattheüs 11:16 (ongelovige Joden in Jezus' tijd); 12:41, 42, 45 (ongelovige Joden in Jezus' tijd); 17:21 (demonen); 23:36 (ongelovige Joden in Jezus' tijd); Mattheüs 24:34 (het Joodse volk, tot aan Jezus' komst)

Markus 8:12 (ongelovige Joden in Jezus' tijd); 9:29 (demonen); Markus 13:30 (het Joodse volk, tot aan Jezus' komst)

Lukas 7:31 (ongelovige Joden in Jezus' tijd); 11:29 (ongelovige Joden in Jezus' tijd), 30 (ongelovige Joden in Jezus' tijd), 31 (ongelovige Joden in Jezus' tijd), 32 (ongelovige Joden in Jezus' tijd), 50-51 (ongelovige Joodse volk); 17:25 (ongelovige Joden in Jezus' tijd); Lukas 21:32 (het Joodse volk, tot aan Jezus' komst)

Handelingen 2:40 (ongelovige Joden in de tijd van Pinksteren)

Hebreëen 3:10 (ongelovige Joden in de woestijn)

Maar ook de uitdrukking “geslacht”, zonder aanwijzend voornaamwoord (die/dat) wordt gebruikt. Merk dan op dat enkel Mattheüs 1:17 van ‘generaties’ spreekt, als voortplantingsreeks binnen een familie, met name binnen het geslachtsregister van Jezus Christus. Dit staat echter geheel buiten elke betekenis van “geslacht” in de rest van het Nieuwe Testament, en kan dan ook niet gelieerd worden aan de betekenis van “dit geslacht”.

Zie hierna de betekenis van de uitdrukking “geslacht”:

2. De uitdrukking “geslacht...”

Mattheüs 1:1 (familie); Mattheüs 1:17 (voortplantingsreeks binnen een familie); 12:39 (ongelovige Joden in Jezus' tijd); 16:4 (ongelovige Joden in Jezus' tijd); 17:17 (ongelovige Joden in Jezus' tijd); 19:28 (stammen van Israël); 24:30 (volken)

Markus 8:38 (zondige mensheid); 9:19 (ongelovige Joden in Jezus' tijd)

Lukas 1:48,50 (alle mensen van alle tijden); 1:61 (familie); 2:4 (familie); 9:41 (ongelovige Joden in Jezus' tijd); 16:8 (groep van de gelovigen); 22:30 (stammen van Israël)

Handelingen 3:25 (mensen van alle tijden); 4:6 (familie); 7:13, 14, 19 (familie); 8:33 (afkomst); 13:26 (familie); 17:26, 28, 29 (genus); 26:7 (stammen van Israël)

Galaten 1:14 (mensen van een zelfde leeftijdsgroep)

Efeziërs 3:15 (familie); 3:21 (alle mensen van alle tijden)

Filippenzen 2:15 (zondige mensheid); 3:5 (volk Israël)

Kolossenzen 1:26 (mensen van alle tijden)

1 Timotheüs 1:4 (afkomst)

Titus 3:9 (afkomst)

Hebreeën 7:3, 6 (afkomst)

1 Petrus 2:9 (groep, volk)

Openbaring 1:7 (alle mensen in de tijd van de wederkomst); 5:9 (mensen van alle tijden); 7:4-8 (volk Israël); 7:9 (mensen van alle volken); 11:9 (mensen van alle volken); 13:7 (mensen van alle volken); 14:6 (mensen van alle volken); 21:12 (stammen van Israël); 22:16 (familie)

Conclusie

De Schriftuurlijke conclusie kan niet anders zijn dan dat de uitdrukking 'dit geslacht' (Mattheüs 24:34, Markus 13:30 en Lukas 21:32), enkel te maken heeft met het Joodse volk als zodanig en niet een bepaald tijdperk van één generatie.

Pas ná het Gemeentetijdperk, en niet ervóór, zal God de draad met Israël terug opnemen: in de verdrukking. Dan pas wordt Israël geestelijk hersteld en komen zij tot bekering. Vóór deze verdrukking moeten wij niet 'één generatie' van Israël afmeten. Pas in de verdrukking zullen de tekenen der tijden duidelijk worden.

Vóór de verdrukking is er slechts één belangrijke gebeurtenis, en gelijk ook een teken voor Israël en de wereld: de opname van de Gemeente. Dit zal als een totale verrassing komen en aanleiding geven tot de verdrukking.

Wel is het waar dat het 'wereldtoneel' voor de aanstaande gebeurtenissen in onze tijden wordt opgezet, zowel met betrekking tot de volken, de (moslim)vijanden van Israël, de oprichting van de staat Israël, de terugkeer van Joden, het gedeeltelijke bezit van Jeruzalem, enz. Maar dit is niet het 'begin van de weeën' ('beginsel der smarten' - Statenvertaling) van Mattheüs 24:8, waarbij de tekenen der tijden duidelijk worden voor de Joden, en die hen ook tot bekering zullen leiden.

Vóór de verdrukking is er beslist geen tijdperk van 'één generatie' van Joden waarop ook maar iets van de rede der laatste dingen van de Heer van toepassing is. De Gemeente heeft die tekenen niet nodig, en Israël zou ze in haar onbekeerde toestand niet kunnen zien. Er zijn wel twee perioden met tekenen over de laatste dingen: 1° de periode 33-70 nC, en 2° de 'zeventigste jaarweek' (de verdrukking).

Zoals reeds betoogd moeten wij vóór de Opname geen tekenen der tijden verwachten, noch voor de Gemeente, noch voor Israël. De Schrift wijst eerder op het tegendeel: het leven gaat zijn gewone gangetje (Mattheüs 24:38) totdat plots de Gemeente wordt opgenomen (Mattheüs 24:39-41). Daarna zal het Joodse volk de tekenen zien die haar toebehoren, en tot bekering komen.

Lees verder:

De Bedelingen - Schema 1 : <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Bedelingen.pdf>

De Bedelingen - <http://www.verhoevenmarc.be/dispensaties.jpg>

Bestudeer de Bijbel Dispensationeel : <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/dispensationalisme.pdf>

De grootste mislukking in het Kerktijdperk : <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/kerkfaling.pdf>

De artikelen onder "Eschatologie en Profetie": <http://www.verhoevenmarc.be/#Profetie>

Het oordeel over de volken: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/oordeel-levende-volken.pdf>

Samenvattend schema:

De 'Rede over de Laatste Dingen' - Schema

Mattheüs 24:1-3	Markus 13:1-4	Lukas 21:5-7
De vraag over de laatste dingen VAN Israël VOOR Israël		
Mattheüs 24:4-6	Markus 13:5-7	Lukas 21:8-9
Het inleidend antwoord van de Heer Jezus		
Mattheüs 24:7-14	Markus 13:8-13	Lukas 21:10-19
Eerste 3 ½ jaar: Begin Verdrukkingstijd - Boodschap voor Israël		
Mattheüs 24:15-28	Markus 13:14-23	Lukas 21:20-24
Tweede 3 ½ jaar: De Grote Verdrukking - Boodschap voor Israël		
Mattheüs 24:29-31	Markus 13:24-27	Lukas 21:25-28
De Wederkomst van Christus op aarde - Boodschap voor Israël		
Mattheüs 24:32-35	Markus 13:28-31	Lukas 21:29-33
Gelijkenis van de Vijgenboom - Boodschap voor Israël		
Mattheüs 24:36-44	Markus 13:32-37	Lk 17:26-36; 21:34-36
Tijdstip onbekend: Waakt dan! - Boodschap voor christenen		
Mattheüs 24:45-51	Lukas 12:35-48	
Gelijkenis vd Goede en Boze Slaaf - Boodschap voor Christenen		
Mattheüs 25:1-13		
Gelijkenis vd Tien Maagden - Boodschap voor Christenen		
Mattheüs 25:14-30	Lukas 19:11-27	
Gelijkenis vd Talenten - Boodschap voor Christenen		
Mattheüs 25:31-46		
Oordeel over de Volken - Boodschap voor de Overlevende Volken		

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - [Nieuwste Artikelen](#)